

1952

ნ ი ა ნ ბ ი

თბილისი
ბიზნეს-ბიურო

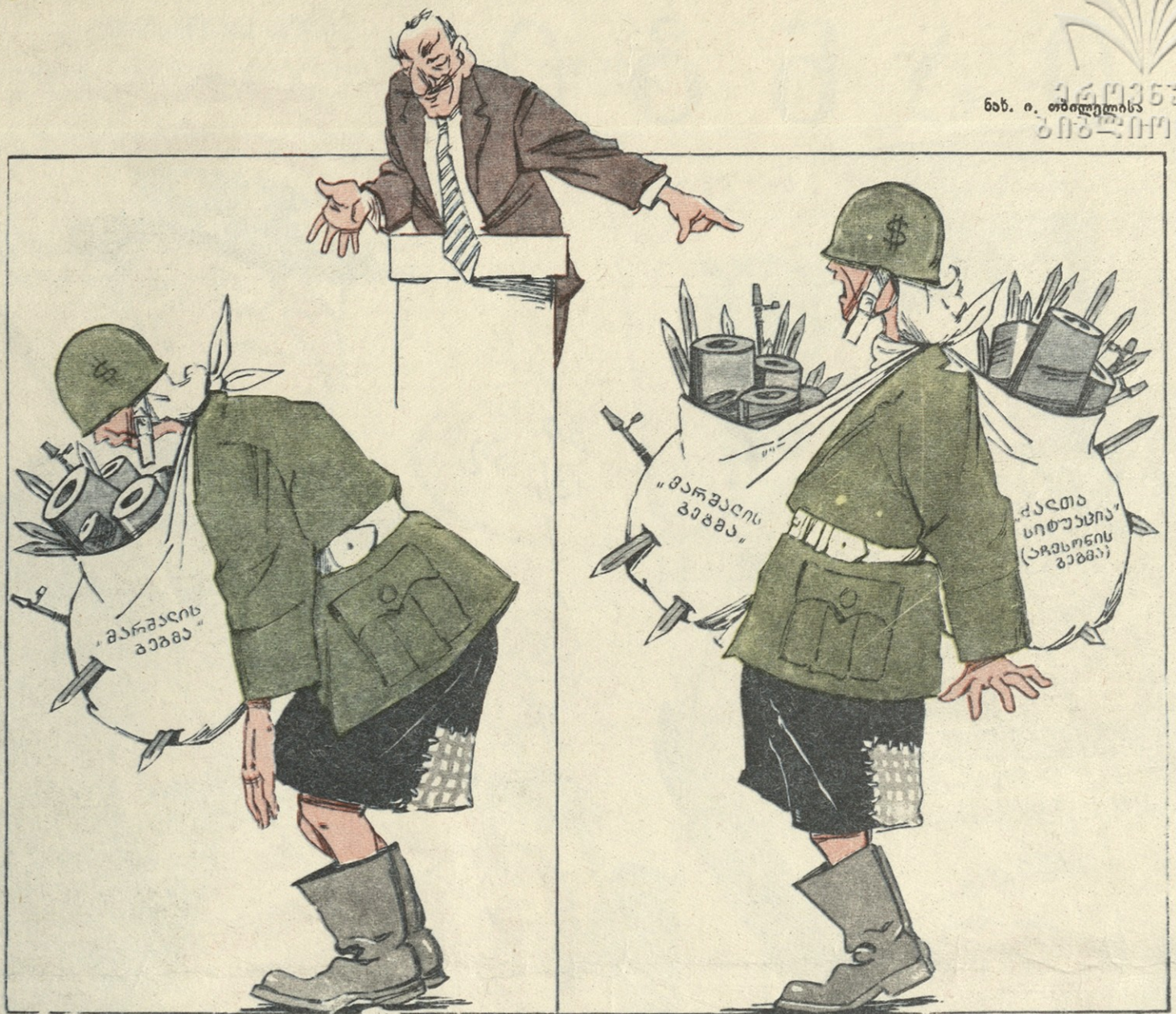
№ 2. თბილისი, იანვარი 1952 წ. გამომცემლობა „კომუნისტი“ წელი XIX. ფასი 2 მან.

ნახ. გ. ლომიძისა

ამერიკელი მმართველი წრეების თვალსაჩინო წარმომადგენელი პოლ ჰოფმანი ამერიკა-თურქეთის დამოკიდებულებას აღნიშნავს როგორც მისაზი მან-გალის დასავლეთ ევროპის ქვეყნებისათვის.

ნეტავი თუ გვაპატიებს ამ ხუმრობას სახედარი,
რომ თურქეთის პრემიერის ხანიმუშო სახედ არი!

დასავლეთ ევროპის წონასწორობისათვის!

ქრელო-ქრელო ამბები

უკრაინის კანონი

ჩაჩილს ხურდა ეგებება

მილიონები, როგორც ნოლს უდრის

ამას წინათ ამერიკის სახელმწიფო მოხელეთა ზოგადი ჯგუფი გამოამყვანეს ხაზინის ძარცვასა და მექრთამეობაში. გაზეთებმა ბევრი მექრთამე და კომბინატორი დაასახელეს კიდევ, მაგრამ უცებ პრესაში წამოწყებული კამპანია მალევე დაიწყო.

გასაგებია: ყველა ქურდი და არამზადა რომ დაესახელებინათ გაზეთებს, ვინ იცის მთავრობის რომელ საფარდელთან მიიყვანდა მათ კვალი. ცოტა ნაგანგსტერალი ამშვენებს ამერიკის სახელმწიფო აპარატს თუ?

მაგრამ რაკი ამერიკულმა ჭირმა აქაც თავი არ დამალა და სახელმწიფო მოღვაწეთა თაღლითობა ნაწილობრივ მაინც გამოემჟღავნა, ახლა ზოგიერთმა სენატორმა გამოიღო თავი — გინდათ თუ არა, დამნაშავენი უნდა დაისაჯონ.

ვინმე რესპუბლიკელმა სენატორმა ტომიმ კონგრესში წინადადებას კი შეიტანა ხაზინის ქურდებისა და მექრთამეების მიმართ გაროზგვის კანონის აღდგენის შესახებ.

ჩვენ შეგვიძლია ვიწინასწარმეტყველოთ, რომ ტომის წინადადება აშკარად ჩაუღვდება: ასეთი კანონი რომ შემოიღონ, მაშინ ხოლ ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მოხელეები ერთმანეთის გაროზგვის მეტს ველარაფერს გააკეთებენ?

„ლატაკი ნათესაი“ — ასე უწოდებდნენ ინგლისს ამერიკელები ცოტა ხნის წინათ.

ახლა ვაშინგტონში და ნიუ-იორკში ეს სახელი უკვე მოდაში აღარ არის. ამერიკის ოფიციალურ წრეებში კი ინგლისს უკვე მათხოვრად იხსენიებენ. და ამერიკელები ჩქარობენ, სანამ ამ მათხოვარს კიდევ გააჩნია ძველმანი, ჩამოართვან ის დანახარჯის გასასტუმრებლად, ესე იგი ნაბოძები წყალობის ასანაზღაურებლად.

„ასოშიეიტედ პრესის“ სააგენტო ვაშინგტონიდან იტყობინება, რომ შეერთებული შტატების წარმომადგენელთა პალატის წევრმა შიანმა კონგრესში წარადგინა კანონპროექტი, რომელიც ითვალისწინებს ამერიკის მიერ კანადის წართმევას, ან მის ფულზე შესყიდვას ინგლისისაგან.

შიანმა დასძინა: „ამ პროექტის შემუშავება დამატარებინა ამერიკის კონგრესზე ჩერჩილის გამოცხადების განზრახვამ, რომელიც მოწყალებას დაეძებს“.

რა უკირს ჩერჩილს, ასეთი აღებ-მიცემობის შემდეგ მოწყალებისათვის ხეწნა აღარც დასჭირდება, რადგან მას, ალბათ, ცოტაოდენი ხურდაც ერგება.

ამერიკელი ომის გამაღებლები განუწყვეტლივ სისინებენ მშვიდობის წინააღმდეგ. სისინებენ პრესაშიც, ბირჟაზეც და... ეთერშიც. ეს ის რადიოგადაცემები გახლავთ, სახელად „ამერიკის ხმა“ რომ ეწოდება.

ასეულ მილიონ დოლარსა ნთქავს ყოველწლიურად აგრესორული ბოღვისა და ცილისწამების ეს სააგენტო რადიოპროგრამა, რომელსაც აქებს და ადიდებს ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტი.

მაგრამ თურმე ნუ იტყვით, ეს დოლარებიდან გამოწვეული აბდაუბდა გახვრეტილ გროზადაც კი არ მიაჩნიათ თვით ამერიკელ რეაქციონერებსაც.

ჰერსტის გაზეთ „ნიუ-იორკ ჯორნალ“ ენდ ამერიკელებში „ეთრნალისტი ფულტონ ლიუისის დაუფარავი გულახდილობით აღიარებს:

„ამერიკელმა გადამხდელმა მრავალი ასეული მილიონი დოლარი ჩააყარეს ჩვენში ნაქებ „ამერიკის ხმის“ პროგრამას. შედეგები კი, თუ ისინი საერთოდ არსებობს, ხუთ, ათ ცენტრადაც არა ღირს. პირადად ჩემი შეიდი კვირის დაკვირვებამ იმ შთაბეჭდილებამდე მიმიყვანა, რომ ეს შედეგები ნოლს უდრის“.

ტყუილად უკვირს ფულტონ ლიუისს, ის აქამდე უნდა შეგვეოდა იმას, რომ მარტო „ამერიკის ხმა“ კი არა, ამერიკელ აგრესორთა ბოღვაც „მსოფლიო ბატონობის“ შესახებ ასევე ნოლს უდრის გონიერების თვალსაზრისით.

ბუღალან ბუღალანიჩი და მისი მეგობრები

როდესაც არტელ „შინშრეწვის“ გამგეობის არჩევნები დამთავრდა, გამოირკვა, რომ ბუღალან ბუღალანიჩი არტელის უცვლელი თავმჯდომარე, რომელიც ყველა არჩევნებში მუდამ ერთხმად ვადიოდა, ახლა მშრალზე დარჩა. ამ ფარული კენჭისყრის დროს მან მხოლოდ ერთი ხმა მიიღო.

საცოდავი ბუღალან ბუღალანიჩი კინალამ ჭკუაზე შეიშალა. გარინდებული შევიდა თავის კაბინეტში და ჩაიკეტა.

კრების მონაწილენი კმაყოფილნი დაიშალნენ. მხოლოდ ბუღალან ბუღალანიჩის ყველაზე ახლობელი რამდენიმე გულითადი მეგობარი ადგილიდან ფეხს არ იცვლიდა. ისინი რაღაცას ელოდნენ.

ძნელი იყო გამოცნობა, თუ რას ფიქრობდა თვითელი მათგანი, მაგრამ როდესაც ერთმანეთს უყურებდნენ, თითქოს გაკვირვებული ეკითხებოდნენ „ეს რა მოხდა, რა მწარე დღე დატრიალდაო?“.

სწორედ ეს კითხვა ტანჯავდა აგრეთვე ბუღალან ბუღალანიჩსაც, რომელიც განმართებული იჯდა, ნიდაყვებით საწერ მაგიდას დაყრდნობოდა, შუბლზე ხელი მიედო და გაშტერებული ერთ წერტილს დასცქეროდა.

კარები კრიალით გაიღო. შევიდა არტელის ბუხვალტერი, მოელვარე წვრილთვალება კაცი.

— ბუღალან ბუღალანიჩ, გოლუბჩიკ, — მოცახტახე ხმით მიმართა მან, — ეს როგორ მოხდა? ნუთუ აქ მხოლოდ და მხოლოდ მე ეყოფილვარ თქვენი ერთგული? წარმოგიდგენიათ... — და მან თავისი გრძელი და წვრილი კისერი წინ წასწია და ჩურჩულით ამცნო, რომ ის ერთადერთი ხმა მან მისცა ბუღალან ბუღალანიჩს. შემდეგ ცხვირქვეშ რაღაც სანუგეშო სიტყვები წაიბურტყუნა და წყნარად გარეთ გამოვიდა.

კარები ხელახლა გაიღო. ახლა შევიდა არტელის მგეგმავი, ნაფტალინიდან ამოღებული სამუხეუმო ერთი ექსპონატი.

— ეს რა მოხდა, ეს რა მოხდა, ბუღალან ბუღალანიჩ! — შესვლისთანავე დაიწყო მან. — ეს რას ნიშნავს! მეც რომ გადავდგომოდი ჩემს სინდისს და ხმა არ მომეცა, წარმოგიდგენიათ, თუ როგორ მოგეჭრებოდათ თავი მთელ ქალაქში! უსინდისოები... — ვილაცის მისამართით წამოიძახა მან და თავის ქნევით გარეთ გავიდა.

ასე რიგრიგობით შევიდა კიდევ რამდენიმე კაცი, თვითელი მათგანი თავის მოვალეობად სთვლიდა სანუგეშო სიტყვები ეთქვა ბუღალან ბუღალანიჩისათვის და ფრთხილად შეეპარებინა, რომ ის ერთი ხმა, რომელიც მიიღო საყვარელმა თავმჯდომარემ, მან მისცა.

ბუღალან ბუღალანიჩი გაუნძრევლად იჯდა ერთ ადგილზე, ერთსა და იმავე პოზაში. მომსვლელთა სანუგეშო სიტყვებს ისეთივე მნიშვნელობა ჰქონდათ ახლა მისთვის, როგორც საუკეთესო წამლებს მძიმე ავადმყოფისთვის, რომელსაც სიკვდილის შემდეგ მოუტანენ.

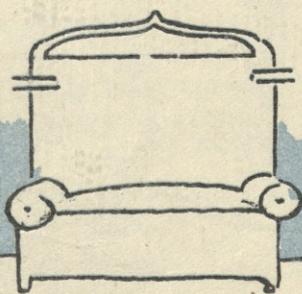
და როდესაც ისინი ლაპარაკს დაიწყებდნენ იმ ერთი ხმის შესახებ, — ბუღალან ბუღალანიჩს სიბრაზისგან სული ეხუთებოდა. მას ისე ეგონა, რომ ყველას პირი შეუკრავთ და რიგრიგობით მოდიან, რათა სასაცილოდ აიგდონ არტელის ეს მოამბე კაცი.

— სულ მალე ეს ყველაფერი ისე მძიმედ და არასასიამოვნოდ მოეჩვენა მას, რომ კარები რომ ხელახლად გაიღო, ბუღალან ბუღალანიჩმა უკვე ველარ მოითმინა, სისხლი თვალებში მოაწვა, ფეხზე წამოხტა, მუშტი მაგრად დაარტყა მაგიდას და რაც ძალა და ღონე ჰქონდა, შეჰყვირა:

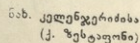
— გაეთრიეთ აქედან, უსირცხვილოებო, თქვენზე უკეთ მე ვიცი, თუ ვინ მომცა ის ერთადერთი ხმა... ის ერთი ხმა მე თვით მივეცი ჩემს თავს...

თარგმანი სომხურიდან:

არტ. ღაგიტიანი

ნახ. დონისა

5

ორმოციოდე წლის წინათ, ათიოდე წლის ბიჭუნას ბებია გიამბობდა კაჟანდევისა, ან ასფურცელას თავგადასავალს. მოგიყვებოდა, თუ როგორ გადაფრინდა შენისაყვარელი გმირი ერთი მთიდან მეორე მთაზე და გიხაროდა შეუძლებლის შესაძლებლად წარმოდგენა, გაფართოებული თვალებით უსმენდი „მატყუარა“ ბებიას.

თუ ბიჭი ხარ, უამბე ახლა ბიჭუნას მსგავსი ზღაპარი.

— მთიდან მთაზე გადაფრინდა? — გეტყვის იგი, — დიდი ამბავი! რატომ ცხრა მთას არ გადაუარა. არ გახსოვს, მამიკო, შარშან, მოსკოვს რომ გავფრინდით?

ფრენას თავს დაანებებ და ახლა წიქარა ხარს გაიხსენებ, საცოდავი უპატრონო ბიჭუნა რომ მის ფაშეში დამალა, ხარის ფაშე რომ ბინად გამოიყენა.

— ხარის ფაშე ბინად გამოიყენა? — გეტყვის გათვითცნობიერებული ბიჭუნა, — დიდი ამბავი! მე ერთი ამხანაგი

მყავს, მისი ბიძა მეხაშეა. იმ მეხაშემ ხარის ფაშე ისე გაბერა, ვეებერთელა სახლი გაიკეთა!

— ვინ მეხაშეა, შვილო?

— ერთი იონა გძელიშვილია, ძველი მეხაშე. ბერა, ბერა ხარის ფაშე და მცხეთის ქუჩაზე, თვალისმომკრელ სილამაზის სახლად აქცია.

— ხარის ფაშე აქ რა შუაშია, სახლს, შვილო, ფულით ააშენებდა!

— ფულით? კი, მაგრამ ვინ მისცა ამდენი ფული, მას ხომ ხელფასი მხოლოდ 300 მანეთი აქვს თვეში! სახლი ერთ წელიწადში ააშენა. თორმეტჯერ სამასი — სამი ათას ექვსასი... სამი ათას ექვსასი მანეთად სახლს ააშენებდა?

ფანტასტიკურ ამბებს მოეშვები ცდილობ ისეთ ზღაპარს მოჰყვე, რომელიც ოდესღაც ცხოვრებასთან უფრო ახლო იყო. იქნებ ამ შემთხვევაში მაინც ვერ მოძებნოს ბავშვმა შესატყვისი რეალური „ზღაპარი“.

— ჩაარის შესახებ თქმული ზღაპარი თუ გაგიგონია, ჩემო ბიჭიკო, ტლუ ბიქს რომ ზურგზე ტყავი ააძრო?

— ვის გულისხმობ? რესტორნის დირექტორს ხომ არა?

— რომელი რესტორნის?

— „გემოსი“. აი, შენ და ძია ბესომ რომ იქეიფეთ, აჰას წინათ...

— რომელი დირექტორი, ერასტი ინასარიძე? ის რა შუაშია!

— როგორ თუ რა შუაშია, ტყავი თუ ვინმემ ააძრო, სწორედ იმან ააძრო მომხმარებლებს და ამ ტყავებიდან სახლი აიშენა...

— ტყავებიდან სახლი?

— დიახ, რატომ გაგიკვირდა. გაიარე მეორე ირიბის ქუჩაზე, დაათვალიერე 92 ნომერი სახლი, სამსართულიანი, 800 კვადრატული მეტრი ეზოთი და დარწმუნდები, რომ შენი ზღაპარი მოგონებადაც არ ღირს ამ შემთხვევასთან.

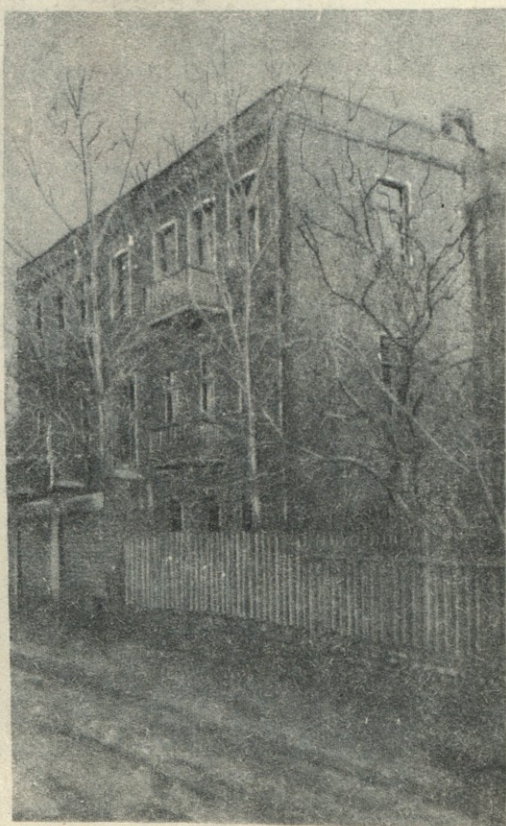
— არა, შვილო, არა ხარ მართალი. სახლი მხოლოდ ხისა და ქვის მასალისგან შენდება.

— ასე გგონია, მამიკო? პირიქით, ჩემი მეგობრის მეზობლად, კიროვის

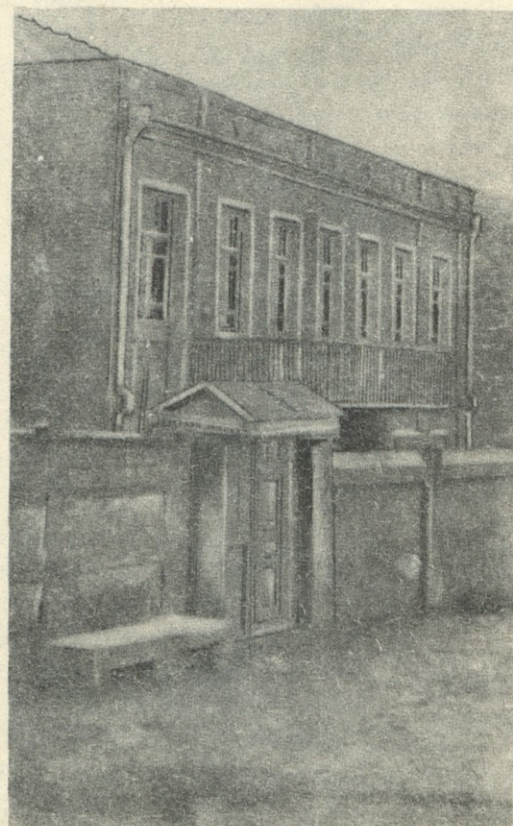
ქუჩაზე ერთი კაცი ცხოვრობს, გრიგოლ ვაშაქიძე. მას სამოთახიანი მშენიერი ბინა აქვს. კასპის რაიონის სოფ. ახალქალაქის ხე-ტყის არტელის თავმჯდომარედ მუშაობს. მოზიდა ამ ვაშაქიძემ ხე-ტყის მასალა თბილისში, ორ წელიწადს აშენა ახალი სახლი და ისეთი უშნო შენობა გამოუვიდა, რომ ახლა აღარ მოეწონა და ორასი ათას მანეთად გაყიდვას აპირებს. დამიჯერე, მამიკო, ხე-ტყის მასალით აშენებული სახლი არცთუ ისე ლამაზი გამოდის.

ზღაპრებს ძალაუნებურად თავს ანებებ და გიკვირს საიდან იცის პატარა ბიჭუნამ ასეთი იშვიათობა ჩვენი ცხოვრების სინამდვილიდან. გიკვირს და გაოცებული ხარ, რადგან პატარა ბიჭუნას ის მდგომარეობაც არ გამოჰარავია, რომ აღნიშნულ სახლების მეპატრონეებზე მშრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს მიწის ნაკვეთები არ გაუცია და ეს სასახლეები ნაყიდ მიწაზე იქნა აშენებული.

გ. ივანიშვილი

ე. ინასარიძის „ზღაპრული“ სახლი

ი. გძელიშვილის „საზღაპრო“ სახლი

თურმანიძეების მალამო საყოველთაოდ ცნობილი გახლავთ. დაეფიქსა და გატეხილს უხდებაო, ექიმები ამბობენ. მაგრამ დაეფიქსს გატეხილი ჯობია და მეც უნდა გაგიტყდეთ, რომ თურმანიძეების ცნობილ მალამოსთან ამჯერად არაფერი საქმე არა მაქვს. მე უნდა გიამბოთ ცალკეულ თურმანიძის, სახელდობრ ისრაფილ - ინჟინრის ფანტაზიაზე, რომელიც ბევრ ყალბისმქნელს მალამოდ დაედო.

ისრაფილ - ინჟინერი საყოველთაოდ ცნობილი გმირია მახარაძის რაიონში.

მივა ისრაფილ - ინჟინერი მაკვანეთის კოლმეურნეობის თავმჯდომარესთან და ფანტაზიას აამუშავებს:

- ფული გინდა?
- რას ქვია მინდა, მაშ რა მოხელე ვარ!
- ვიშოვნოთ.
- რანაირად?

— კანტორა ავაშენოთ კოლმეურნეობისათვის, თანხა გადავდოთ, მასალა ვიყიდოთ. აგური შენ, აგური მე და ფულიც გაჩნდება!

იწყება კანტორის... კანტორის კი არა, ისრაფილ-ინჟინრისა და კოლმეურნეობის თავმჯდომარის აშენება. თოვლის ფიფქებივით უშრომლად ცვივა ასმანეთიანები.

ისრაფილ-ინჟინერი საქტექმშენის მახარაძის რაიკანტორის მმართველია. იგი კანტორას მართავს და კოლმეურნეობებში ქსელსა ხლართავს.

ნატანების კოლმეურნეობას მიადგება:

- ინჟინერ-მშენებელი გინდათ?
- რას ააშენებ?
- რა საკითხავია!.. რას, თუ ვის ავაშენებ?

— პასუხი საგულისხმოა... გნიშნავთ კოლმეურნეობის ინჟინერ-მშენებლად...

და ისრაფილ-ინჟინერი დატრიალდება: კოლმეურნეობაში არაფერს აშენებს, მაგრამ თავმჯდომარეს კი აჩვენებს, თუ როგორ უნდა განავითაროს ხელის მოთბობის ტექნიკა. ზიდავს კოლმეურნეობიდან ტონას 170 მანეთად ნაყიდ ცემენტს და სხვა კოლმეურნეობებში 800 მანეთად ჰყიდის. შხაპუნა წვიმასავეთ კოკისპირულად მოთქიშინებს ასმანეთიანები!

აი, ეს ასმანეთიანები გახლავთ ისრაფილ-ინჟინრის ფანტაზიის ნაყოფი, დაეფიქს-გატეხილის წამალი - მალამო.

ისრაფილ-ინჟინერს რეპუტაცია დაეფიქსა, სახელი გაუტყდა. ერთ-ერთ „მშენებლობაში“ ექვი შეიტანეს.

თურმანიძე მალამოს ხმარობს და დაეფიქსაც შველის, გატეხილსაც. ისრაფილ-ინჟინრის საქმე თვეობით დასეირნობს რაიონის პროკურატურაში, თურმანიძე კი მშენებლობას აგრძელებს...

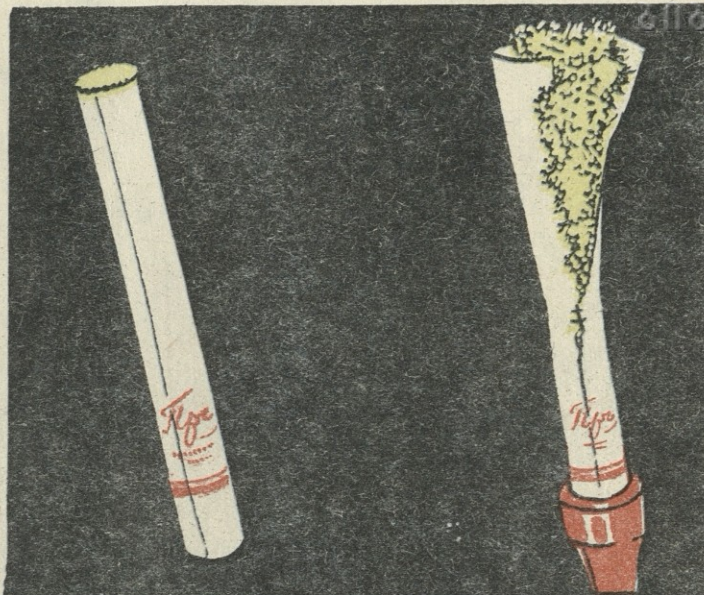
აშენებს კანტორას, საწყობს, ბელელს, კლუბს, საავადმყოფოს, ბიბლიოთეკას, სართულს სართულზე ადგამს.

მაგრამ მალამო გვერდზე გადავდოთ. საბოლოოდ გამოვტყდეთ, რომ ისრაფილ - ინჟინერი არავითარი ინჟინერი არ არის. მას უმაღლესი სასწავლებლის კარიც არ უნახავს. ისრაფილ თურმანიძეს არავითარი კანტორა, საწყობი და ბელელი არ აუშენებია.

მას მხოლოდ ინჟინრის თანამდებობა უკავია რამდენიმე ადგილას, აქვს დიდი ფანტაზია და ამ ფანტაზიის ნაყოფი — მალამო!

ჩვენც სწორედ ამ მალამოსთან გვაქვს საქმე და რაკი ისრაფილ თურმანიძის „მოღვაწეობის“ ისტორია ნაწილობრივ მაინც აღნუსხულია, „მალამოწაცხებული ავადმყოფების“ შესწავლას ქუთაისის საოლქო პროკურატურას ვანდობთ.

ბ. შარაშიძე

დააკვირდით ამ სურათებს, მრავალმხრივ არის საინტერესო:

საქვემდებარეების სამინისტროს თამბაქოს პირველი ქარხანა პაპიროს „პრიმას“ გამოშვებით მრავალმხრივ ეხმარება ყოველ მოქალაქეს, რომ იგი პაპიროსის წევას სამუდამოდ გადააჩვიოს.

პაპიროსი „პრიმა“ ხელის პირველ შეხებისთანავე ყვავილივით ისე იშლება, მუგუზავლიც რომ დაადოთ. ცეცხლს ვერ წაუქიდებთ.

პაპიროს „პრიმას“ თამბაქოს ნაცვლად თამბაქო აწერია, რომ წამკითხველმა ხორხისმიერი ბგერა იოლად წარმოთქვას და ამით უელი უვნებლად შეინარჩუნოს...

პაპიროს „პრიმას“ უცხოური სახელი აქვს შერქმეული, რომ თავი უცხოურად მოიწონოს!

რედაქტორი პ ა რ ლ მ კ ა ლ ა ძ ე. სარედაქციო კოლეგია: გრ. აბაშიძე, აკ. ბელიაშვილი, ი. გრიშაშვილი, უჩა ჯაფარიძე, ი. ნონეშვილი, ს. ფაშალიშვილი.

Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Ниваги“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პროსპ. № 42. ტელ. 8-10-49.

ბელმოწ. დასაბ. 1952 წ. 29/1. სტამბა „ზარია ვოსტოკა“, რუსთაველის პროსპ. № 42. შეკ. № 202. გამოც. № 2. ტირ. 15.000. უფ. 00629.

— ჩვენი თავმჯდომარე სიტუაციის კაცია, გაუთუბავ ყამირებს ტეხავს, რომ სიტუაცია არ გატეხოს და წელს მოხავალი ერთიორად შეტი გვქონდეს...